

Vârstnicul Jeffrey R. Holland,
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

Nu mai fac loc dușmanului sufletului meu

Fie ca să primim bucurie datorită supunerii noastre totale și a calităților datorate bunului nostru caracter, pe măsură ce ne păstrăm dragostea și căsniciile, societatea și sufletele noastre pure, așa cum au fost menite să fie.

Când sora Holland și cu mine am ajuns într-un aeroport îndepărtat, trei tinere frumoase ce coborau din același avion s-au grăbit să ne salute. S-au recomandat ca fiind membre ale Bisericii, ceea ce n-a fost o surpriză, fiindcă cei care nu sunt membri ai Bisericii, de obicei, nu aleargă spre noi prin aeroporturi. Având o conversație neașteptată, am aflat îndată, văzându-le înlăcrimate, că toate aceste trei femei erau de curând divorțate și că, în fiecare caz, soțul nu le fusese credincios, iar în fiecare situație motivul separării și a păcatului apăruse din cauza atracției spre pornografie.

Prin această introducere neplăcută la mesajul meu de astăzi – unul care este o încercare grea pentru mine să-l ofer – mă simt ca Iacov din vechime care a spus: „Mă întristează că trebuie să folosesc cuvinte atât de tăioase... în [față]... sentimentele multora fiind foarte gingașe și curate și delicate”¹. Însă trebuie să fim îndrăzneți. Probabil că sentimentul meu de tată sau poate

de bunic, a făcut ca lacrimile din ochii acestor femei să facă să ne dea și mie și sorei Holland lacrimile, iar întrebările ce mi le-au adresat m-au făcut să mă întreb: „De ce există atâta decădere morală în jurul nostru și de ce sunt atâtea persoane și familii, inclusiv în cadrul Bisericii, care îi cad victime, fiind marcați în mod tragic de ea?”.

Dar, desigur, știam cel puțin o parte din răspunsul la propria mea întrebare. În majoritatea zilelor, noi toți ne găsim asaltați de mesaje imorale de un anume tip ce se revarsă asupra noastră din fiecare direcție. Părțile cele mai întunecate ale filmului, televiziunii și

industrii muzicale pășesc din ce în ce mai mult spre un limbaj jignitor și o conduită sexuală greșită. Tragic este faptul că același computer și serviciu de Internet care îmi permite să îmi fac istoria familiei și să pregătesc acele nume pentru munca în templu pot permite copiilor și nepoților mei, fără filtre și controale, accesul către un canal colector de imagini și idei murdare care poate dăuna grav minților lor pentru totdeauna.

Amintiți-vă că acele tinere soții au spus că infidelitatea soților lor a început din cauza atracției către pornografie, dar acțiunile imorale nu sunt numai problema unui bărbat și nu numai soții sunt cei care jignesc. Compromisul disponibil la un clic cu mouse-ul – inclusiv întâlnirea cu o persoană pe un canal de Internet – nu face diferența între persoane, bărbat sau femeie, tânăr sau bătrân, persoană căsătorită sau singură. Și pentru a fi sigur că ispita este mai disponibilă ca oricând, pe dușman îl preocupă, așa cum se spune în domeniu, extinderea razei de acoperire și la celulare, jocuri video și aparate MP3.

Dacă ne oprim și nu mai tăiem ramurile acestei probleme, ci rețezăm direct de la rădăcina copacul, nu va fi o surpriză să observăm că pofta trupească este rădăcina problemei. *Pofta trupească* este o expresie neplăcută și cu siguranță este un subiect dezagreabil pentru mine de dezbătut, dar există un motiv bun pentru care în unele culturi este cunoscut ca fiind cel mai mortal dintre cele șapte păcate capitale².

De ce este pofta trupească așa un păcat capital? Ei bine, pe lângă impactul distrugător avut asupra sufletelor noastre prin îndepărtarea completă a Spiritului, eu gândesc că e un păcat din cauză că poluează relația cea mai înaltă și mai sfântă oferită nouă de Dumnezeu pe pământ – dragostea pe care un bărbat și o femeie o au unul

față de celălalt și dorința pe care o are cuplul de a aduce copii în cadrul unei familii menite să fie veșnică. Cineva a spus odată că dragostea adevărată trebuie să includă ideea de durabilitate. Dragostea adevărată este de durată. Dar pofta trupească se schimbă la fel de rapid ca întoarcerea unei pagini pornografice sau ca o privire la încă o persoană care se află în trecere, bărbat sau femeie, și care ar putea face posibilă satisfacerea dorinței sexuale.

Adevărata dragoste după care suntem realmente topiți – așa cum sunt eu după sora Holland, o strigăm de pe acoperișurile caselor. Dar pofta trupească este caracterizată prin rușine și secret și este o dorință aproape de necontrolat de a o ascunde de alții – cu cât este ora mai târzie și mai întunecat, cu atât mai bine, având ușa bine ferecată pentru orice eventualitate. Dragostea ne face în mod instinctiv să ne îndreptăm spre Dumnezeu și spre alți oameni. Pofta trupească, pe de altă parte, nu are nimic de-a face cu sfințenia și se bucură de propria toleranță. Dragostea vine cu brațele deschise și cu inima deschisă; pofta trupească vine doar cu o dorință imensă.

Acestea sunt doar câteva dintre motivele pentru care necinstirea adevăratului înțeles al dragostei – fie în imaginația noastră sau alături de altă persoană – este foarte distrugătoare. Distruge ceea ce, după credința noastră față de Dumnezeu, este cel mai important lucru – și anume, încrederea în cei pe care îi iubim. Zguduie stâlpii încrederii pe care este zidită dragostea prezentă – sau viitoare – și durează mult timp să fie reconstruită acea încredere atunci când este pierdută. Dacă această problemă se agravează – fie că este vorba de cineva apropiat cum ar fi un membru din familie sau de persoane publice cum ar fi oficiali votați, conducători de afaceri, vedete

media și staruri sportive – în cele din urmă, societatea nu va mai avea o fundație a responsabilității morale.³

Indiferent că suntem singuri sau căsătoriți, tineri sau vârstnici, permiteți-mi să vorbim un moment despre cum să ne apărăm împotriva ispitei, indiferent de forma în care se manifestă. Nu vom putea să vindecăm toate problemele societății de astăzi, însă să încercăm să vorbim despre unele lucruri pe care le putem face noi personal.

- Înainte de toate, începeți prin a vă îndepărta de oameni, lucruri și situații care vă pot face rău. Așa cum știu cei care se luptă cu ceva, cum ar fi renunțarea la alcool, a sta în apropierea atracției poate fi fatal. La fel este și în cazul problemelor morale. Asemenea lui Iosif aflat în prezența soției lui Potifar⁴, fugiți, pur și simplu – fugiți cât puteți de departe de orice sau de oricine vă seduce. Și, vă rog, când părăsiți locul ispitei, să *nu* lăsați noua adresă de expediere.
- Înțelegeți faptul că oamenii care sunt prinși în lanțurile viciilor adevărate, au adesea nevoie de mai mult ajutor decât se pot ajuta ei înșiși, iar în această situație vă puteți afla și dumneavoastră. Căutați să primiți acel ajutor și bucurați-vă de el. Vorbiți cu episcopul dumneavoastră. Urmați-i sfatul. Cereți o

binecuvântare a preoției. Profitați de ajutorul oferit de programul de consiliere a familiilor din cadrul Bisericii sau căutați să primiți ajutorul altor profesioniști din domeniu. Rugați-vă neîncetat. Cereți îngerilor să vă ajute.

- Pe lângă filtrele din computere și refuzul de a avea sentimente pentru persoane neadecvate, amintiți-vă că adevăratul control în viață este autocontrolul. Exersați mai mult controlul chiar și asupra momentelor dubioase cu care vă confrunțați. Dacă o emisiune tv este indecentă, opriți-l. Dacă un film este brutal, părăsiți încăperea. Dacă se dezvoltă o relație nepotrivită, rupeți relația. Teoretic vorbind, multe dintre aceste influențe pot să nu fie dăunătoare, cel puțin la început, însă ne pot amorti judecata, ne atenuează spiritualitatea și ne duc spre ceva ce poate fi dăunător. Un vechi proverb spune că o călătorie de o mie de kilometri începe printr-un prim pas⁵, așadar, aveți grijă unde pașiți.
- Asemenea hoților care acționează noaptea, gândurile nedorite pot și cauta să ne pătrundă în minte. Însă nu trebuie să le deschidem ușa larg, să îi servim cu cafea și prăjituri, iar apoi să le spunem unde ținem argintăria! (Nici n-ar trebui să consumați cafea, oricum.) Aruncați afară gândurile rele! Înlocuiți gândurile

obscene cu imagini pline de speranță și amintiri plăcute: imaginați-vă chipurile celor care vă iubesc și aceste gânduri se vor risipi dacă nu le băgați în seamă. Nu doar un singur om s-a salvat de păcat sau de la prostie fiindcă și-a amintit chipul mamei sale, al soției sale sau al copilului său așteptându-l acasă să se întoarcă. Indiferent de gândurile pe care le aveți, asigurați-vă că ele sunt binevenite în inima dumneavoastră având acordul dat. Așa cum a spus un poet de demult, lasă ca voința ta să-ți fie motivația⁶.

- Favorizați prezența Spiritului și fiți acolo unde se află Spiritul Domnului. Asigurați-vă că aici includeți și propria casă sau propriul apartament, alegând tipul de artă, muzică și literatură pe care le păstrați acolo. Dacă sunteți înzestrați, mergeți la templu cât de des vă permit condițiile. Amintiți-vă că templul vă înarmează cu „puterea [lui Dumnezeu]... [pune] slava [Sa] împrejurul [vostru] și [El îi însărcinează pe] îngerii [Lui]... să [vă] păzească”⁷. Iar când plecați de la templu, amintiți-vă de simbolurile pe care le-ați luat asupra dumneavoastră și să nu le lăsați niciodată deoparte sau să le uitați.

Majoritatea oamenilor aflați în ne-caz ajung să strige: „Unde mi-a fost gândul?”. Ei bine, indiferent la ce se gândeau, ei nu se gândeau la Hristos. Totuși, ca membri ai Bisericii Sale, noi promitem în fiecare duminică din viață

să luăm asupra noastră numele Lui și promitem să „[ne amintim] totdeauna de El”⁸. Așadar, să ne străduim mai mult să ne amintim de El, mai ales că El „suferințele noastre le-a purtat, și durerile noastre le-a luat... [că] El era străpuns pentru fărădelegile noastre... și prin rănilor Lui sutem tămăduiți”⁹. Cu siguranță, acest gând ne va îndruma faptele în mod emoționant dacă ne amintim că, de fiecare dată când păcătuim, nu numai că rănim pe cei pe care îi iubim, dar Îl rănim și pe El, Cel care ne iubește cu atâta drag. Iar dacă păcătuim, oricât de grav poate fi acel păcat, noi putem fi salvați de aceeași ființă maiestuoasă, de El, Cel care poartă singurul nume dat sub cer prin care *orice* om, bărbat sau femeie poate fi salvat¹⁰. Când ne înfruntăm păcatele, iar sufletele noastre sunt sfâșiate de durere sinceră, fie ca noi toți să fim ca Alma care și-a schimbat stilul de viață strigând: „O, Isuse, Tu, Fiu al lui Dumnezeu, ai milă de mine”¹¹.

Dragi frați și surori, vă iubesc. Președintele Thomas S. Monson și autoritățile generale vă iubesc. Mult mai important este că Tatăl dumneavoastră din Cer vă iubește. Eu am încercat să vorbesc azi despre dragoste – adevărata dragoste, dragostea reală, respectul față de aceasta, imaginea sa adevărată din societățile pline de moralitate cunoscute din istoria omenirii, sfințenia dragostei dintre un bărbat și o femeie căsătoriți și familiile care se formează datorită dragostei. Am încercat să vorbesc despre manifestarea dragostei și a milei mântuitoare în întruchiparea

milei, care este El, și ne este disponibilă datorită slavei lui Hristos Însuși. Eu, de asemenea, a trebuit să vorbesc despre *el diablo*, cel păcătos, tatăl minciunilor și al poftelor trupești, care va face tot ce îi stă în putință pentru a perverti adevărata dragoste, de a profana și pângări adevărata dragoste oriunde și oricând îi iese în cale. Și am vorbit și despre dorința lui de a ne distrage, dacă poate.

Când ne confruntăm cu astfel de ispite, noi trebuie să declarăm acum în vremea noastră, la fel cum a făcut tânărul Nefi în vremea lui: „[Eu] nu mai [fac] loc dușmanului sufletului meu”¹². Noi îl putem respinge pe cel rău. Dacă vrem din toată inima și îndeajuns de mult, acel dușman poate fi alungat și chiar va fi alungat prin puterea mântuitoare a Domnului Isus Hristos. În plus, eu vă promit că lumina Evangheliei Sale nepieritoare poate străluci și va străluci puternic din nou acolo unde vă temeți că viața s-a scurs în întuneric, fără speranță și lipsită de ajutor. Fie ca să primim bucurie datorită supunerii noastre totale și a calităților datorate bunului nostru caracter, pe măsură ce ne păstrăm dragostea și căsniciile, societatea și sufletele noastre pure, așa cum au fost menite să fie, mă rog, în numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Iacov 2:7.
2. Vezi, de exemplu, excelenta carte a lui Henry Fairlie *The Seven Deadly Sins Today* (1978).
3. Vezi Fairlie, *The Seven Deadly Sins Today*, p. 175.
4. Vezi Genesa 39:1-13.
5. Lao Tzu, în comp. lui John Bartlett *Bartlett's Familiar Quotations*, ed. 14, (1968), p. 74
6. Vezi Juvenal, *The Satires*, satira 6, rândul 223.
7. Doctrină și legăminte 109:22.
8. Doctrină și legăminte 20:77; vezi, de asemenea, versetul 79.
9. Isaia 53:4-5.
10. Vezi Faptele apostolilor 4:12.
11. Alma 36:18.
12. 2 Nefi 4:28.